

Konklusion

Status som »arbejdstager« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1606/98 af 29. juni 1998, skal tillægges en person, der befinder sig en situation som sagsøgeren i hovedsagens, i den periode, hvor den orlov uden løn, som den pågældende afholdt efter sit barns fødsel, er forlænget med seks måneder, forudsat at personen i denne periode er forsikret, eventuelt blot mod en enkelt risiko, i henhold til en tvungen eller frivillig forsikring som led i en almindelig eller særlig social sikringsordning som omhandlet i samme forordnings artikel 1, litra a). Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om denne betingelse er opfyldt i den tvist, som den er blevet forelagt.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 13.3.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. marts 2011 — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp mod Skatteverket (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Regeringsrätten — Sverige)

(Sag C-540/09) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — sjette momsdirektiv — artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5) — fritagelser — emissionsgaranti (»underwriting guarantee«) udstedt mod betaling af en provision af kreditinstitutter til de udstedende selskaber i forbindelse med udstedelse af aktier på kapitalmarkedet — transaktioner vedrørende værdipapirer)

(2011/C 139/12)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Regeringsrätten

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

Sagsøgt: Skatteverket

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta förvaltningsdomstolen (tidligere Regeringsrätten) — fortolkning af artikel 13, punkt B, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet

beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelser — emissionsgaranti udstedt af en bank til et selskab, der udsteder nye aktier, mod betaling af provision — transaktion som indebærer, at banken påtager sig at købe en del af det udstedende selskabs aktier, som eventuelt ikke tegnes inden for tegningsperioden, for at sikre det udstedende selskab den med emissionen ønskede finansiering (underwriting)

Konklusion

Artikel 13, punkt B, litra d), nr. 5), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den i denne bestemmelse fastsatte fritagelse for omsætningsafgifter omfatter de tjenesteydelser, som et kreditinstitut mod vederlag yder i form af en emissionsgaranti til et selskab, som ønsker at udstede aktier, når garantien indebærer, at kreditinstituttet påtager sig at købe de aktier, som eventuelt ikke tegnes inden for tegningsperioden for aktieemissionen.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 27.2.2010.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 17. marts 2011 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-23/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — angivelse af friske bananer til fri omsætning — angiven vægt, der ikke svarer til den reelle vægt — toldmyndighedernes pligt til at kontrollere den angivne vægt — EF-toldkodeksen — forordning (EØF) nr. 2913/92 — artikel 68 ff. — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 290a — bilag 38b — ordningen for egne indtægter — indtægtstab — forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89 — forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 — artikel 2, 6, 9, 10 og 11)

(2011/C 139/13)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 68 ff. i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), af artikel 290a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse